

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/319/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7514213086
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Feťková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7514213086.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Feťkovej a členiek senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a JUDr. Zuzany Matyiovej, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, Bratislava, IČO 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO 36 613 843, proti odporkyňi Q.L. I., G.. XX.XX.XXXX, K. A. XX, v konaní o zaplatenie 825,01 eur s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie č.k. 10C/327/2014-31 z 19. 02. 2015 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Nepriznáva účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Košice I (ďalej len "súd prvého stupňa") napadnutým rozsudkom návrh zamietol s tým, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Rozsudok odôvodnil tým, že navrhovateľ podaným návrhom žiadal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu sumu 825,01 eur spolu s 9,25 % ročným úrokom z omeškania ročne zo sumy 825,01 eur od 04. 06. 2011 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania. Návrh odôvodnil tým, že spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. uzavrela dňa 06. 05. 2010 s odporcom zmluvu o pôžičke č. 6071067, v zmysle ktorej mu poskytla úver vo výške 1152,60 eur s úrokovou sadzbou 21,56 % ročne, ktorý sa zaviazal odporca splácať v mesačných splátkach po dobu 36 mesiacov vo výške 36,24 eur, a to vrátane poistenia. Odporca však v stanovených termínoch splátky riadne nesplácal a uhradil len sumu 349 eur, čím porušil svoju dohodnutú povinnosť. Dňa 11. 08. 2014 Consumer Finance Holding, a.s postúpila svoju dohodnutú pohľadávku voči odporcovi na navrhovateľa a ku dňu postúpenia pohľadávky táto činila sumu 825,01 eur.

Súd prvého stupňa vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 115a ods. 2 O.s.p., keďže predmet konania neprevýšil sumu 1.000,- eur (ust. § 200ea O.s.p.).

Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní vec právne posúdil v zmysle § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 2 písm. a/, b/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení zákona č. 568/2007 Z.z., § 657 OZ, § 658 ods. 1 OZ, § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, § 101 OZ, § 112 OZ.

Dospel k záveru, že navrhovateľ výzvou zo dňa 25. 05.2011 vyzval odporcu na okamžitú úhradu všetkých splátok jednorázovo, čím došlo k zosplatneniu celej pôžičky a možnosť navrhovateľa využiť svoje právo na zaplatenie ušlých splátok na súde. Keďže navrhovateľ si uplatnil nárok na súde až dňa 11. 07. 2014, súd prvého stupňa v zmysle ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, nárok žalobcu

posúdil ex offa ako premlčaný, a preto žalobu žalobcu zamietol z dôvodu uplynutia trojročnej premlčacej doby.

O náhrade trov konania súd prvého stupňa rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, keďže navrhovateľ nebol v konaní úspešný a úspešný odporca si ich náhradu neuplatnil.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ z dôvodu nedostatočného zistenia skutkového stavu veci a jeho nesprávneho právneho posúdenia (ust. § 205 ods. 2 písm. c/ a f/ O.s.p.). Navrhoval, aby odvolací súd v zmysle § 220 O.s.p. zmenil napadnutý rozsudok a to tak, že vyhovie jeho návrhu, resp. v zmysle ust. § 221 ods. 1 a 3 O.s.p. ho zruší a vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania vo výške 61,74 eur s DPH.

V dôvodoch odvolania akcentoval na to, že súd prvého stupňa nesprávne aplikoval na daný prípad ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa premlčacej doby, nakoľko bolo potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, keďže ide o zmluvu o úvere, a teda absolútny obchodno-závazkový vzťah, aj napriek tomu, že jednou zo zmluvných strán je spotrebiteľ. Poukazoval na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. Mcdo 3/2011, 7Mcdo/9/2014, 6Mcdo 4/2012, ako aj na rozhodnutia krajských súdov (Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/132/2013 zo dňa 21. 11. 2013, 15Co/28/2013 zo dňa 30. 10. 2013, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9Co 138/2013, ako aj ďalšie). Rovnako poukazoval aj na komentár k ust. § 52 Občianskeho zákonníka k spotrebiteľským zmluvám od Prof. JUDr. Petra Vojčíka, CSc. Vzhľadom na vyššie uvedené preto nemožno nárok navrhovateľa považovať za premlčaný, keď premlčacia doba začala plynúť dňa 03. 06. 2011 tzv. ku dňu podania žalobného návrhu (11. 07. 2014) a 4 - ročná premlčacia doba neuplynula.

Odporca s k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podal žalobca v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.), preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu podľa § 212 ods. 1,3 O.s.p. ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O.s.p. a rozsudok v súlade s ust. § 156 ods. 1 O.s.p. verejne vyhlásil potom, čo miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach (§ 156 ods. 3 O.s.p.).

Z obsahu odvolania je možné vyvodit' iba odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. teda, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhovateľ v odvolaní síce uvádza, že súd prvého stupňa nedostatočne zistil skutkový stav veci, ktorý podľa obsahu možno podradiť pod ust. § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p. t.j., že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Z obsahu odvolania navrhovateľa ale nevyplýva aký navrhnutý dôkaz potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností súd prvého stupňa nevykonal.

Odvolací súd dospel k záveru, že ani uplatnený odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. nesprávne právne posúdenie veci nie je naplnený.

Podľa ust. § 52 ods. 2 veta 3 Občianskeho zákonníka na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Preto odvolacia námietka navrhovateľa, že súd prvého stupňa mal aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka o premlčaní, lebo ide o obchodno-právny vzťah, neobstojí. Súd prvého stupňa správne pre svoje rozhodnutie aplikoval ustanovenie § 101 OZ o premlčaní a správne dospel k záveru o zosplatnení úveru, keďže na základe výzvy zo dňa 25. 05. 2011 navrhovateľ vyzval odporcu na okamžitú úhradu všetkých splátok jednorázovo, keďže poskytnutý úver vo výške 1.152,60 eur, ktorý mal splácať v mesačných splátkach po dobu 36 mesiacov, vo výške 36,24 eur mesačne odporca nesplácal a uhradil len sumu 349 eur. Nakoľko navrhovateľ podal návrh na súd prvého stupňa až dňa 11. 07. 2014, stalo sa tak po uplynutí trojročnej premlčacej doby s odkazom na ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane

spotrebiteľa, kedy súd ex offio v spotrebiteľských veciach prihliada na premlčanie nároku, a to bez ohľadu na vznesenú námietku účastníkov konania.

Zákonom č. 102/2014 Z.z. ako bod 11 čl. VIII bol do zákona č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa zavedený nový § 5b v tomto znení:

Orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Ide nepochybne o legislatívne vyjadrenie princípu ochrany slabšej strany, in concreto spotrebiteľa v právnych vzťahoch. Tento zákon nadobudol účinnosť 1. mája 2014, a zákonodarca nestanovil žiadne intertemporálne pravidlá. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne vzal zreteľ na ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, lebo ako „orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy“ bol povinný prihliadnuť na zákonný dôvod, ktorý bráni priznať plnenie požadované žalobou.

Odvolací súd zároveň poukazuje na to, že napriek tomu ust. § 5b zák. č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa nadobudlo účinnosť až 01.05.2014 a ust. § 52 ods. 2 veta tretia OZ 13. 06. 2014. Právne predpisy, ktorých súčasťou sú, nemajú prechodné ustanovenia, nejde o normy hmotného, ale procesného práva, čo znamená, že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom. Zároveň odvolací súd poukazuje na to, že právny názor odvolacieho súdu je v súlade s rozhodnutím Najvyššieho súdu SR 3MCdo 14/2014.

Odvolací súd preto rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil v súlade s ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny, ako aj súvisiaci výrok o trovách konania.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, že náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznáva, lebo úspešná odporkyňa si náhradu trov konania neuplatnila (§ 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p.) a neúspešný navrhovateľ nemá právo na ich náhradu.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č.757/2004 Z. z. o súdoch v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.